

வள்ளற்பெருமானின் வழிவழித் தொண்டர்கள்

சன்மார்க்கக் குரவர்
நால்வர்
வரலாற்று அறிமுகம்

வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்
46, அ. கோட்டைக்கரை
வடலூர். 607303.

மணிமேகலை நினைவு வெளியீடு
திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் ஆண்டு 191
விசய ஆண்டு புரட்டாசி 27
13-10-2013 ஞாயிறு

திருமதி.கோ.மணிமேகலை
வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் :

பிறப்பு : 17-09-1948
பெற்றோர் : கோவிந்தராசனார்-கௌரி
கணவர் : சீனி.சட்டையப்பர்
மகன் : ச.தனிகையருள்
மருமகள் : த.அம்பிகை
பணி : தமிழாசிரியர்
தொண்டு : பசி நீக்கல் - பசி தவிர்த்தல்
மறைவு : 03-10-2013 விசய புரட்டாசி-17
சதுர்த்தசி திதி

வரவேற்பு வாயில்

நம் அருள் தந்தையார் வள்ளற்பெருமானின் வழி
வழித் தொண்டர்கள் பற்பலர். அவருள் சிறந்தவர் நால்வர்.
கல்பட்டு ஐயா, தொழுவூர் வேலாயுதனார்,
காரணப்பட்டு ஐயா, பிறையாறு சிதம்பர சுவாமிகள்
ஆகியோரே அவர். அவர்களின் அருள் வரலாற்றினை
நேரிட்ட வரையில் தொகுத்துப் படைத்துள்ளோம். உணர்வு
மிக்க உள்ளத்தினர் படித்துப் பயன்பெறப் பரவுகின்றோம்.
மன்ற ஆசிரியர் குழுவினர்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

கல்பட்டு ஐயா

எந்தாய் நின் பண்பு

ஒங்கும்அன்பர் எல்லாரும் உள்ளே விழித்துநிற்கத்
தூங்கிய எந்தன்னை எழுப்பிஅருள் தூயபொருள்
வாங்குகவென் றென்பால் வலியக் கொடுத்தமுதும்
பாங்குறநின் றாட்டினையே! எந்தாய் நின் பண்பிலுவே!
- தனித்திரு அணங்கல், திருவருட்பா -6

சிவ கனி

திருநறுங் குன்றத் தெழில்மலை முடிமேல்
குருவருங் காலம் குறித்தினி தமர்ந்தே
ஒருவரும் இல்லா உவமைநம் பெருமான்
திருவருள் பெற்ற சிவகனி தொழுவாம்!
-வான்ஒளி அமுதக் காவியம்

குருவைத் தேடியவர் :- புண்ணியர்கள் வாலும்
திருநறுக்குன்றத்துக்கு ஒரு சாது வந்து சேர்ந்தார்.
நாடெல்லாம் சுற்றி சுற்றி நற்றவ சீலர் ஒருவரைத் தேடியும்
காண இயலாத ஏக்கம் அவர் நெஞ்சுக்கத்தே இருந்தது.
பிறவி எடுத்ததன் பெரும் பயனைப் பெற்றுவிட வேண்டும்
என்னும் துடிப்பு அவரிடம் இருந்தது. இறைவனின்
திருவருளைப் பெற்றுவிட வேண்டும் என்னும் அடங்காத
ஆர்வமும் அவரை ஆட்டிப் படைத்தது. குருவருள்
பெற்றுவிடாதான் இறைவனின் திருவருள் சித்திக்கும்
என்னும் அரும்பெரும் உண்மையை உணர்ந்திருந்தார்.
அந்த மெய்ஞ்ஞான குருவைத் தேடியே நாடெங்கும்
பயணம் செய்தார் எங்கும் அவர் தேடிய ஞானகுரு
கிடைக்கவில்லை. எனவே தனது பயணத்துக்கு ஒரு
முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். அவ்வூரில் உள்ள மலையில்
சென்று அமர்ந்தார்.

தவயோகம் : எனவே தொடர்ந்து தவயோகத்தில் ஈடுபட்டார். அவ்யோகத்தில் ஓர் உண்மை அவருக்குப் புலனாயிற்று. அவர் உள்ளத்தில் ஞானகுரு தோன்றினார். அவர் அவரை ஆட்கொள்ளும் நாளும் குறித்தருளினார். வருத்தம் குறைந்தவராகி அந்த நாளை எதிர்பார்த்திருந்தார்.

பசி ஏற்படும்பொழுது மலையை விட்டுக் கிழே இறங்குவார். விரும்பும் வீடுகளுக்கு முன் நிற்பார். அவர் கருத்தறிந்தவர்கள் உணவு தந்து பசியாற்றினர். பின் தொடர்ந்து யோக நிலையிலேயே இருப்பார். அவரைச் சூழ்ந்து அன்பர்கள் நிரம்பினர். அவர்களுக்கும் வரும் தன் குருநாதர் வருகையை குறிப்பிட்டு மகிழ்ந்திருந்தார்.

ஞானகுரு ஆட்கொள்ளல் :-

அந்தக் குறிப்பிட்ட நாளும் வந்தது. அன்பர் சூழ மலை உச்சியில் அந்த ஞானகுரு வருகைக்காகக் காத்திருந்தார். உரிய வேளையும் வந்துற்றது. மாட்டுவண்டி ஒன்று வந்து மலையடிவாரத்தில் நின்றது. அதிலிருந்து வெள்ளாடை அண்ணல் இறங்கினார். மெல்ல அன்பர்கள் சூழ மலைமேல் ஏறினர். வைத்தக்கண் வைத்தப்படியே பார்த்துக் கொண்டு கை குவித்து நின்றார். அந்த சாது ! ஞானகுருவும் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தார். அருகில் வந்ததும் திடீர்மன அடியற்ற மரம்போல் விழுந்து அவர் திருவடிகளை இருகைகளாலும் பற்றிக்கொண்டார். தன் விழி நீரால் அவ்வடிகளைக் கழுவினார். குருநாதரோ உடன் குனிந்து அவரைத் தூக்கி நிறுத்தினார்.

" ஏன்காணும் பதற்றம்? அச்சம் விடுவீர் ! இனி வரும் நாளெல்லாம் இனிய நாள்களே ! வேண்டுவன பெறுவீர் ! ஆட்கொண்டோம் அனைத்தும் அளிப்போம் ! என்று ஆதரவு மொழி பேசியருளினார். அடியவர் கண்ணீரைத் துடைத்தருளினார். அவரும் விம்மலை விட்டு விழிநீரை அகற்றி வந்தவர்க்கெல்லாம் உணவளித்து மகிழ்ந்தார்.

" செய்தீ வரும். அப்பொழுது வாருங்காணும். தற்பொழுது விடை தாருங்காணும். " என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி விடைபெற்றார் குருநாதர்.

அடியவரும் ஆசானும் :- அந்த அடியவர்தான் கல்பட்டு ஐயா. அவர் பெயர் இராமலிங்கம். அவரே தவயோகம் பயில விரும்பி ஆசான் ஒருவரைத் தேடியவர். அவரின் உள்ளத்துணர்வுகளை உணர்ந்தவராகச் சென்று ஆட்கொண்டவர் நம் வள்ளல் பெருமான் தான். இப்படி மாணவரைத் தேடிச் சென்று ஆட்கொள்ளும் ஆசான் கருணையே கருணை.

திருநறுங்குன்றம் என்ற ஊர் திருநறுங்கொண்டை என்று இன்று வழங்கிவருகின்றது. விழுப்புரம் உளுந்துார்ப்பேட்டைக்கு இடையில் உள்ள தொடர்வண்டி சாலையில் இவ்வூர் உள்ளது. இவ்வூரில் சைனர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பெருமான் வருகையை அறிந்து அவ்வூர் மக்கள் ஒன்று திரண்டு வந்து வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அவ்வூர் இராமசாமி நயினார் என்பவர் கடித்ததொடர்பு பெருமானோடு வைத்திருந்தார்.

ஒரு கடிதம் வரைந்து நம் பெருமான் "தற்காலம் மழையின்றி வறட்சியாக உள்ளது. நிலை மாறி வளம் பெருகும் பொழுது சிவஞான விருப்பினராகிய நமது கல்பட்டு இராமலிங்கமூர்த்தியை அழைத்துக்கொள்வோம். அதுவரையில் காததிருக்கச் சொல்லுங்கள்" என்றருளினார். பின் உரிய காலத்தில் வடலூர் வரும்படி அழைத்தனர். வந்து வணங்கி நின்றவரை சிதம்பரத்திற்குச் சென்று நடராசரோடு ஆறு தீங்கள் இருந்துவரும்படி உத்திரவிட்டருளினார். இணங்கியவராகக் கல்பட்டு ஐயாவும் கழிபேருவகையோடு விடைபெற்றார்.

அன்று காலையே சொல்லி நம் பெருமான் சூழ கொண்டு வந்து வைக்கும்படி சாலை அன்பர்களுக்குக் கட்டளையிட்டருளினார். தருமச்சாலையின் முன்புறத்தில் வள்ளல் அமர்ந்திருந்தார். உச்சிவேளையில் ஆறு மாதம் தில்லை வெளியில் இருந்த நம் கல்பட்டு ஐயா வந்து, அவர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

போதாதாங்காணும் :- "பசியாற்றலாமாங்காணும் என்று பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தனர்" கைகுவித்து தலையாட்டி நின்றார் அடியவர். கரைத்து வைத்திருந்த கழினைக் குவளையில் எடுத்து நம் பெருமான் வார்த்தனர். கழுவிய வலக்கையை வாயில் வைத்து ஏற்று விழுங்கி கொண்டிருந்தார் அடியவர். போதுமான அளவு குடித்து விட்டார். எப்படி நிறுத்தச் செய்வது என எண்ணினார். அதே வேளை "போதாதாங்காணும்" என்று மொழிந்தருளினார் நம்பெருமான். போதும் ஐயனே என்று புன்னகை செய்தார் அடியவர்.

சிலுகிழைக்கா தீங்காணும் :- உடன் வாருங்காணும் என்று அழைத்துக்கொண்டு சாலையின் கீழ்ப்புறம் கிணற்றுக்குத் தென்புறம் அமைத்திருந்த கீற்றுவேய்ந்த சிறு குடிலில் அமர்ந்து கொண்டு யோகம் பயிலும்படி விடுத்தனர் நம்பெருமான். அமர்ந்தவர் பலநாள் அக்குடிலில் அமர்ந்தபடியே யோகத்தில் இருந்தார். எழுவில்லை. படுக்கவும் இல்லை. அமர்ந்தது அமர்ந்தபடியே இருந்தார். அந்தக் குடிலில் இருக்கும் அவரைப் பார்க்கப் பலரும் விரும்பினர். அங்கே சென்று கீற்றுகளை விலக்கிப் பார்த்தனர். அது கண்டு நம் வள்ளல் "சிலுகிழைக்கா தீங்காணும்" அவரே எழுந்து வருவார். அதுவரையில் அமைதியாக அவரை இருக்க விடுங்கள், என்று எச்சரித்தருளினார்.

தொண்டு செய்வதுண்டுங் காணும்:- இயல்பு நிலைக்கு வந்ததும் பெருமான் அவரை அழைத்தருளினார். வேண்டிய கருத்துரைகளும் வழங்கினார். அவருக்கு வேண்டியது உணர்ந்து பேசும்பொழுது நினைவாக அழைப்பார். மீண்டும் உணவுக்குப் பின் அங்கே சென்று யோகம் பயில விடுப்பார். இவ்வாறு தொடர்ந்து யோகம் பயின்றதால் உடல் சூடு கண்டுவிட்டது. உடலில் எங்கும் கொப்புளங்கள் உண்டாகிவிட்டன. உணவு எடுத்து உண்ணக்கூட இயலாதபடி உள்ளங்கைகளிலும் கொப்புளங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அது கண்டு வள்ளலே சென்று அவருக்கு உணவளித்து வந்தனர்.

அப்பொழுது வெளியூர் செல்ல நேர்ந்தது. பெருமான் அன்பர்களிடம் கல்பட்டுக்கு வேளைக்குச் சென்று உணவு கொடுங்கள் என்று அருளியிருந்தனர். சில நாள் கழித்து வள்ளல் வந்து சேர்ந்ததும் கல்பட்டுக்கு உணவு விடுத்தீர்களா? என்று வினவினர். அன்பர்கள் வாய்திறக்கவில்லை. கைகளைப் பிசைந்தனர். மறந்து போனதை எண்ணி வருந்தினர்.

கொண்டு வாருங்காணும் என்று கேட்டு உணவினை வள்ளலே திருக்கையில் எடுத்தேகினர். கையில் இலை வைத்து உணவை உருட்டி உருட்டி வைத்தனர். உண்டு அவரும் பசியாறினார். நீரருந்தினார். கைகுவித்து, திருவடிகள் வருந்த மலையேறி வந்து ஆட்கொண்டது போதாதோ? இன்னும் அடிகள் வருத்த வருவானேன்? அழைத்தால் வரமாட்டேனா? இன்னும் வருந்தலாமா? என்று கலங்கினார். அடியவர்க்கு ஆண்டவர் தொண்டு செய்வது உண்டுங் காணும், கவலைப்படாதீங்காணும் என்று வாய் மலர்ந்தருளினார்.

பசியாற்றுவீக்கும் பாங்கு : தருமச்சாலைக்கு வருவோரை அழைத்து உணவிடும் பெருவேளியில் அன்பர்களோடு கல்பட்டு ஐயாவும் இருந்தார். தொழுவூராரும் தோளோடு தோள் கொடுத்து தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தார். வள்ளல் அவர்கள் செயல்களை உற்றுப் பார்த்து கொண்டிருந்தனர். நீ உண்பித்தவர் சென்றபின் இருவரையும் அருகில் அழைத்தனர்.

"ஏன்காணும் இந்த வெள்ளை வேட்டிக்காரர் எங்கு வேண்டுமானாலும் உண்டு கொள்வர். அதோ கண்பஞ்சடைந்து பசியோடிருக்கும் ஏழைகள் எங்கே போவர்? இங்குதான் உண்பாக வேண்டும். அவருக்கு முதலில் உணவு தந்து உபசரிப்பதே உண்மையான பசியாற்றிவிப்பது ஆகும். வேளைக்கு உணவு கிடைக்குமா என்ற ஏக்கத்தினைரைத்தான் நன்கு கவனிக்க வேண்டும் என்று மொழிந்தருளினார். அன்று முதல்.

பிழையுணர்ந்து அற்றார்க்கு அழிபசி தீர்த்தலே அருள்பணி என்பதை உணர்ந்து செய்து வருவாராயினர்.

கிடக்க விரும்புதுங்காணும் : அடிக்கடி வள்ளல் வெளியூர் சென்று வருவது வழக்கம். அன்று ஒரு நாள் அப்படி வெளியூர் செல்லும் நிலை வள்ளலுக்கு ஏற்பட்டது. உடன் வருமாறு கல்பட்டு ஐயாவையும் அழைத்தார். அவரும் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டார். வண்டி கூடலூரை நோக்கிச் சென்றது. கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் கல்பட்டு ஐயாவை பார்த்து நம்பெருமான் "கிடக்க விரும்புதுங்காணும்" என்று மொழிந்தனர். குறிப்பறிந்து கல்பட்டு ஐயா படுக்க விரும்பும் நம் பெருமான் தலை வைத்து படுத்துக்கொள்ள ஏற்றபடி தன் தொடையை வைத்துக் கொண்டார். பெருமானும் தலைசாய்த்து வைத்துப் படுத்தார். வண்டி சென்று கொண்டே இருந்தது. சிறிது தொலைவு சென்றதும் அவர் தம் தொடையில் ஈரம்படுவது தெரிந்தது. பெருமான் கண்களிலிருந்து நீர்த் தாரை தாரையாக வழிந்தது. அதுதான் அந்த ஈரம் என்பதை அறிந்து கொண்டார்.

உண்மை உணராமல் உலகம் இருக்கின்றதே :

தொடர்ந்து வழியும் விழிநீர் தொடை நனைந்து. துணி நனைந்து, வண்டியின் சட்டம் நனைந்து. கீழேயும் வழிந்தது. தரையிலும் நனைந்தது. அதுகண்டு திகைத்து அடியவர் சொல்வது அறியாமல் இருந்தார். உடன் ஏன் அழ வேண்டும் பெருமான் ? பிள்ளையா? குட்டியா? என்ன துன்பம் வந்ததோ? என்று எண்ணினார். உடன் எழுந்து நம் பெருமான் அதற்கு இல்லைங்காணும் உண்மை உணராமல் உலகம் அறியாமையால் இருக்கின்றதே என்று எண்ணியதும் அழுகை வந்துவிட்டது. வேறு எதற்கும் இல்லைங்காணும் "என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். கல்பட்டு ஐயா அது கேட்டு நம்பெருமான் உள்ளங் கண்டு உருகினார்.

"கள்ளவா தனையைக் களைந்தருள் நெறியைக்

காதவித் தொருமையில் கலந்தே

உள்ளவா நீந்த உலகெலாம் களிப்புற்றோங்குதல் என்று வந்துறுமோ?

என்ற ஏக்கம் நம்பெருமான் கொண்டிருந்ததை அன்று அவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார் போனும்!

சன்மார்க்கத்தில் ஆர்வம்:- நம் வள்ளல் தம் கருத்தினை உலகுக்கு எளிமையாக உணர்த்த விரும்பினர் அதற்காக ஒரு மாத இதழை வெளியிடவும் திட்டமிட்டனர் அதற்குச் சன்மார்க்க விவேக விருத்தி என்று பெயரிட்டனர். அன்பர்கள் நன்கொடை அளிக்கச் செய்தனர். பெருமானும் முதற்கண் அளித்து எழுதினார். அவ்வாறு கல்பட்டு ஐயாவும் நன்கொடை அளித்தனர் இதிலிருந்து சன்மார்க்க விவேகம் உலகம்பெறுதல் வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் அவருக்கு இருந்தது புலப்படும்.

நெருப்புப் போட்டு கொளுத்துங்காணும்:- ஒருகால் ஆரூர் சபாபதி சிவாச்சாரியார் கல்பட்டு ஐயாவிடம் ஓர் ஐயம் கேட்டார். பெருமான் பதிப்பித்த ஒழிவினொடுக்கம் நூலைப்படிப்பதைக் கேட்டு அறிந்து அதை நெருப்புப் போட்டு கொளுத்துங்காணும் என்று பெருமான் அருளினார். ஏன் என்பதே அவர் கேள்வி! கல்பட்டு அதனை உணர்ந்து நீர் அதனைப் படிக்கத் தகுதிபெறவில்லை என்பதையே வள்ளல் அவ்வாறு வாய்மொழிந்தனர் என்றார்.

உம்மைச்சொல்ல வில்லைங்காணும் :-

இப்பிறவியைக் கடைதேற்றுவதற்கு உரிய வழிகளைத் தொடர்ந்து அன்பர்களுக்கு வள்ளல் திருவாய்மலர்ந்து கொண்டு ஆனால் அதனைப்பிரிந்து உணர்ந்திருந்தனர் நடப்பவர் ஒருவரும் கண்டிலர் எனவே கடைத்தேறுவார் எவரையும் காணோம் என்றருளினார். அதுகேட்டு கல்பட்டு ஐயா மூர்ச்சையாயினார். தரையில் சாய்ந்தார். அதுகண்டு நீர்ததெளித்து ஆகவாசப்படுத்தி, எழுப்பித்தருளி உம்மைச் சொல்லவில்லைங்காணும் என்று அருளினார்.

போதநாசம் செய்த விண்ணப்பம் :- வள்ளல் அப்பொழுது சித்திவளாகத்திருமாளிகையில் வீற்றிருந்தருளினார். கல்பட்டு ஐயாவும் கண்டுவரச் சென்றார். பெருமானார் கைப்பட எழுதிய ஒரு விண்ணப்பத்தில் ஒப்பம் பெற்று வைத்துக்கொண்டனர். அது தான் சன்மார்க்க விண்ணப்பம்.

ஸ்ரீ பார்வதிபுரம் என்னும் உத்தரான சிதம்பரத் திருப்பதிக்கண்ணே அகிலாதாரமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத்துப் பெருந்தலைப் பதியாக வீற்றிருந்தருளும் அருட்பெருஞ்ஜோதியராகிய எமது ஆண்டவனார் திருச்சந்நிதிக்கு யான் எனதெனும் போத நாச வந்தனந் செய்த விண்ணப்பம்.

எம் இறையவரே! இது பரியந்தம் யானாகத் தேடியதோர் பொருளென்ப தில்லை ஆகவே, தேவரீர் பெருங்கருணையால் என்னை உய்யக்கொள்ள உபகரித்தருளிய உடல் பொருள் ஆவி என்னும் மூன்றையும் அறியாமையால் யான் எனது என்று கொண்டதோர் சுதந்தரமானது துன்ப இன்ப விளைவுக்கு ஆதாரமாய் இன்றைய வரையில் என்னைப்பற்றி இருந்த தொன்றை யான் பெரும் பொருளாக எண்ணி நின்றனன். ஆதலால் அச்சமரச சன்மார்க்க சங்கத்துச் சாதுக்கள் சமுகத்து நிற்கப்பெற்ற விசேடத்தால் அத்தற்குந்தரப் பொருளைத் தேவரீர் பெருங்கருணைச் சந்நிதி முன்னே அர்ப்பித்தனன். இனி தேவரீர் அதனை அருள்வசமாக்கி ஏழையாகிய என்னையும் என்னை அடுத்த சுற்றம் என்னோடு பழகிய நட்பினராதியரையும் உய்யக்கொண்டருளுக.

ஆங்கிரசவருடம்

வைகாசி 1

மேட்டுக்குப்பம்

இங்ஙனம்

அடிமை

கல்பட்டு இராமலிங்கம்

பூட்டிடும் பூட்டினார் :- இதிலிருந்து சுந்த சன்மார்க்க நிலையை அடைய விரும்புகின்றவர்கள் தம் சுதந்திரத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்பதை நம் வள்ளல் கல்பட்டு ஐயாவுக்கு உணர்த்தி அருளினார். வள்ளல் தம் பணி நிறைவுற்றதை சுட்டிக் காட்டி திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் நாளையும் குறித்தருளினார். 1874 சனவரி 30 அன்று நள்ளிரவில் அன்பர்கள் முன்னர் எழுந்தருளினார். அனைவருக்கும் விடை கொடுத்து சித்திவளாகத் திருமாளிகைத் திருஅறை புகுந்தனர். அவரை கதவை சாத்திப் பூட்டி பூட்டினார் கல்பட்டு ஐயாவும் தொழுவாரும்.

இவ்வாறு காப்பிட்டுப் பூட்டும் பெரும் பணியை நம்வள்ளல் கல்பட்டு ஐயாவுக்கு வழங்கி சாலையை நடத்தும் படி கட்டளையிட்டருளினார். அன்பர்களில் ஓர் அன்பராக இருந்து சாலை நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தினார். பசித்தவர் முகம் கண்டு, புசித்திடும் இனிய உணவினை ஏந்தி நின்றனர். தன் பணியைச் சரிவரச் செய்து வந்தார். தனக்கு உதவியாக வந்த சுப்புராய பரதேசி கட்டமுத்துப் பாலையம் நாராயணர் முதலிய மெய்யன்பர்களிடம் சாலைப் பணியை ஒப்படைத்து 26-4-1902 இல் சித்திரை கேட்டையில் ஓய்வு கொண்டார். சாலைக்குக் கீழ்ப்புறம் அவர் கல்லறை உள்ளது.

இடையில் முண்டு, கையில் ஒரு தண்டு, நீண்டு வளர்ந்த தாடி, நடுத்தர உயரம், கருணை பொழியும் பார்வை, திடமான கட்டுடல் கொண்ட கல்பட்டு ஐயாவே நம் வடல்பெருவெளிக்குக் காவல் தெய்வமாக இன்றும் விளங்கி வருகின்றார்கள். வழி வழித் தொண்டர் பெருங் கூட்டத்தையும் உருவாக்கி தொடர்ந்து சாலையை இலகுவாக நடத்திக் கொண்டு வருகின்றார். உயிர் அடக்கம் ஆகி ஓய்ந்திருக்கும் இடத்தில் அமர்ந்து அன்பர்கள் தியானித்து தம் பணியை தொடர்ந்து வருகின்றனர்.

தொழுவூர் வேலாயுதனார் திருவருட்பெருமை

பொறிவே நின்றிநனை - நீதம் - போற்றும் புனிதருளே
செருவே நின்றி நின்ற - பெருந் - சோதி கொழுங்கடரே
செறிவே தங்களை லாம் - உரை - செய்ய நிறைந்திடும் பேர்
அறிவே தந்தனையே - அரு - ளாரமு தந்தனையே!
- அருள் ஆரமுதப்பேறுத்; திருவருட்பா-6

தெரிந்து வணங்குவோம்.

அருந்தமிழ் வள்ளல் அருளிய அருட்பா
பொருள் தெரிந்துவக்கும் பொருந்தீடும் விதத்தில்
அருந்தமு தாக்கி அளித்ததொழுவூரார்
சிறந்தநல் லுள்ளம் தெரிந்து வணங்குநீவாம்.
- வான்ஒளி அமுதக் காவியம்

நம்பிள்ளை நமக்குக் கிடைத்தாய் :-

1849 ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள் ஓர் இளைஞர்
வள்ளற்பெருமானை வணங்கி வாழ்த்துப் பெற
சென்றிட்டார். சென்னையில் ஏழு கிணற்றுக்கும் அடுத்த
வீராசாமிப் பிள்ளைத் தெரு வீட்டு மாடிக்கு
நுழைந்திட்டார். இளங்காலை எழுந்தேறும் இளஞ்சூரியன்
ஆங்கிருக்கக் கண்டிட்டார். அவர் முன் விழுந்து, வணங்கி,
எழுந்து ஓலைச்சுவடி ஒன்றினை அவர்தம் அருள்
திருக்கைகளில் தந்திட்டார்.

"அண்ணலே ! பழஞ்சுவடியில் திருந்து எடுத்து எழுதிய
சங்கப் பாடல்கள் இவை. கண்டருளல் வேண்டும்" என்று
கனிமொழி உதித்திட்டார். "ஆகடும் பார்க்கலாம்" என்று
மொழிந்தருளினார். புன்முறுவலோடு அவ்வேடுகளை
ஒவ்வொன்றாய்ப் புரட்டி உணர்ந்திட்டார் வள்ளலும் ! படித்து
மெல்ல முடித்து அவ்விளைஞர் முகத்தினைப்
பார்த்திட்டார். "இது சங்கத்துப் பாடல்கள் அல்ல, திருப்பின்
பிழைகள் இரா. யாரோ பொருள் இலக்கணம் தேரா
கற்றுக்குடிப் பாடல்கள் இவை" என்று மதிப்புரை
வழங்கிட்டார். அது கேட்டதும் அடியற்ற மரம்போல் வள்ளல்
திருவடிகளில் விழுந்தார் அவ்விளைஞர்.

"மன்னிக்கவேண்டும். அடியேன் எழுதியவை இவை.
சங்கப்பாட்டென்றதைப் பொருத்தருளல் வேண்டும்" என்று
கண்ணீர் விட்டு கனிந்து அழுது நின்றிட்டார்.
"சிலபிழைகள் இருப்பினும் அருமையான பாடல்கள் தாம்,
தாழ்வன்று. நம்பிள்ளை நமக்கு கிடைத்தாய். புதியன்
அல்லன் நீ ; பழையனே" என்று புன்முறுவல் பூத்த
முகத்தினராய் தொடரு அவ்விளைஞரைத் தூக்கி நிறுத்தி
வாழ்த்திட்டார் நம்பெருமான் !

தொழுவூர் வேலாயுதனார் :-

அவ்விளைஞர்தான் தொழுவூர் வேலாயுதனார்.
19-8-1832 இல் சென்னையிலிருந்து பெங்களூர்
செல்லும் வழியில் உள்ள தொழுவூரைப் பூர்வீகமாகக்
கொண்டு வாழ்ந்த, செங்கல்வராயர்- ஏலவாரக்குழவி
பெற்றோருக்கு பிறந்தவர். உரிய பருவத்தில் கல்வி,
கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார். தக்காரிடம் படிக்க
வைக்கப் பெற்றார். தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு,
ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளை முறையாகக் கற்றார்.
தந்தையார் வணிகம் செய்து கொண்டிருந்தபோது ஆந்திர
நாட்டில் புடி என்னும் ஊரில் இராசபிளவை நோயால்
காலமானார். அதனால் குடும்பப் பொறுப்பைப் பார்க்கும்

நிலைக்கு ஆளானார். அதனால் கல்வி தடைப்பட்டது. ஆயினும் படிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் உள்ள விருப்பம் குறைவுபடாமல் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். அந்த இளம் பருவத்தில்தான் வள்ளல்பால் வந்து சேர்ந்திட்டார் தொழுவூரார். அவரைத் தன் தலைமை மாணாக்கராகக் கிழந்திட்டார் நம்பெருமான்.

தந்தையறிவு மகனறிவு :- ஆர்வம் பொங்கி வழியும் நன்மாணவராக அவரும் விளங்கிட்டார். தமிழ், வடமொழிகளில் இருக்கும் கலை இலக்கிய இலக்கணங்களை. எல்லாம். அவர் கற்கச் முறையாகச் செய்திட்டார். ஆய கலைகள் அனைத்திலும் சிறந்து விளங்கும்படி கற்பித்தருளினார். ஒரு கருத்தை ஒட்டிப் பேசுதல், வெட்டிப் பேசுதல் முதலிய பேச்சுக் கலையிலும் சிறந்து விளங்கச் செய்திட்டார்.

தந்தை அறிவு மகனறிவு என்று அவரே பாராட்டும் படியாகப் வள்ளலிடம் இருந்து கற்றுக் கொண்டார் வேலாயுதரும். அப்பொழுது திருஒற்றியம்பதியில் அளவற்ற ஈடுபாடு கொண்டு வள்ளல் பாடியும் பணிந்தும் இருந்தது கண்டு தொழுவூராரும் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்திருந்தார். சென்னை விங்கிச் செட்டி தெரு சோழ செட்டியார் வீட்டுச் சொற் பொழிவிலும் தொடர்ந்து வள்ளல் பேச்சை கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

சங்கரர் ஐயம் தீர்த்தல் :- அக்காலத்தில் இருந்த காஞ்சிக் காமகோடி பீடாதிபதி சங்கராச்சாரியார் சென்னை வந்திருந்தார். "நெடுநாளாக வடமொழி நூல் ஒன்றில் உள்ள ஐயத்தை அகற்ற வல்லவர் நமக்கு இச்சென்னை மாநகரில் வேறொரு உளரோ?" என்று வினவினார். அன்பர்கள் அவரிடம் வள்ளற்பெருமான் உள்ளார் என்றனர். அகதறிந்து பெருமான் தம் மாணவரோடு சங்கரர் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றனர். வரவேற்று முகமன் கூறி அமர்ந்தனர். புன்முறுவலோடு சங்கரரும் தமக்கு ஐயமுள்ள வடமொழி நூற்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டி வள்ளலிடம் கொடுத்தார்.

அவரும் வாங்கிப் படித்து உணர்ந்து கொண்டு தன் அருகில் இருந்த மாணவர் தொழுவூரார் கையளித்து விளக்கம் கூறும்படிப் பணித்தார். அவரும் மிகத் தெளிவாக அப்பகுதியின் பொருளை எடுத்துரைத்தார். அது கேட்டு ஐயம் நீங்கி அகம் மகிழ்ந்தார் சங்கரர். வடமொழி ஐயத்தை நீக்கும் அளவுக்கு அறிவுடையவராக விளங்கினார் வேலாயுதனாரும்.

தொடர்பும் பயணமும் :- இடைவிடாமல் வள்ளலோடு அந்தக் காலத்தில் தொழுவூரார் இருந்தார். மனுமுறை கண்ட வாசகத்தை உரைநடையில் 1854ல் எழுதியருளினார் நம்பெருமான். ஒழிவிலொடுக்கம், சின்மயதீபிகை, தொண்டமண்டல சதகம் ஆகிய மூன்று நூல்களைப் பதிப்பித்தார். அப்பொழுதெல்லாம் பெருமான் பணிகண்டு மகிழ்ந்தார். பல மாணவர்கள் அடுத்து வந்து பெருமானிடம் பாடம் கேட்டனர். அவர்களோடும் நெருங்கி இருந்தார். 1858 ஆம் ஆண்டு சென்னையை விட்டு தென்திசைப் பயணம் செய்தார் நம்பெருமான். அப்பொழுதும் அன்பர்களோடு தொழுவூராரும் உடன் சென்றார். சிதம்பரம், சீர்காழி, வைத்தீஸ்வரன்கோயில், நாகை, திருவாரூர், திருக்கண்ணமங்கை முதலிய ஊர்களில் உள்ளத் திருக்கோயில்களில் வழிபாடு செய்து பாடி சிதம்பரம் மீண்டனர். கழங்குழி மணியக்காரர் வீட்டில் தங்கவேண்டி நின்றதால் பெருமானை விட்டு அன்பர்கள் சென்னைக்கு திரும்பினர்.

மணவாழ்க்கை :- பெங்களூரில் வாழ்ந்திருந்த கிருட்டிணசாமி என்பவர் தக்கார் வழி அறிந்து கொண்டு வேலாயுதனாரைத் தன் ஒரே மகள் சீரங்கம்மாளைக் கொடுத்து மருமகன் ஆக்கிக்கொண்டார். மகளைப் பிரிய இயலாமல் பெங்களூரிலேயே தங்கவைத்துக் கொண்டார். நீதி மன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளர் வேலையும் வாங்கித் தந்தார். எனவே பெங்களூரில் வேலாயுதனார் தங்கி இருந்து வாழ வேண்டியிருந்தது.

வள்ளலுடன் இருந்தார் :- இருப்பினும் பெருமான் தொடர்பில் இருந்து கொண்டிருந்தார். அடிக்கடி சென்று பார்த்து வந்தார். திருமுதுகுன்றம், திருக்கோயிலார் வேட்டவலம், திருவண்ணாமலை, திருவதிகை ஆகிய தலங்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் செய்யுங் காலங்களில் பெருமானுடன் சென்றார். சென்னையில் இருக்கும் அன்பர்களோடும் தொடர்பு வைத்திருந்தார். பெருமான் அவ்வப்போது அருளும் பாடல்களைத் தொகுத்து வைத்துக் கொண்டு வழிபாடும் செய்து வந்தார்.

1865 ல் வள்ளல் பெருமான் நிறுவிய சன்மார்க்க சங்கத்திலும் பங்குகொண்டார். அதனை, கட்டிக் அமைப்பதிலும் முன்னின்றார். கொள்கைகளைப் பரப்புவதிலும், சங்கங்களை பல இடங்களில் நிறுவுவதிலும் ஈடுபாடுகொண்டிருந்தார்.

சென்னை வாழ்க்கை :- எனவே பெங்களூர் வாழ்க்கையைத் தொடர விரும்பாமல் சென்னைக்குக் குடும்பத்தினை கொண்டு வந்தார். பெருமானைத் தொடர்பு கொள்ளவும் அன்பர்களோடு கலந்திருக்கவும், தடைபடாமல் இருக்கவே அவ்வாறு செய்தார். அவரும் குடும்பத்துக்காக உழைக்க வேண்டி இருந்தது. தையற்கடை ஒன்றில் வேலை செய்தார். ஆறு ரூபாய் சம்பளம் கிடைத்தது. அது கொண்டு குடும்பச் செலவுகளைப் பார்த்துக்கொண்டார். சன்மார்க்கப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டார்.

திருஅருட்பா வெளியீடு :- 1866ல் அன்பர்கள் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு வள்ளல் பாடியருளிய பாடல்களை அச்சிடுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதனைத் தொகுத்து வெளியிடும் பொறுப்பை வள்ளல் தொழுவூராரிடம் ஒப்படைத்தார். அவர் விருப்பம் போல் வெளியிடலாம் என்றும் உத்தரவிட்டார்.

அதுகாறும் பாடியருளிய அனைத்துப் பாடல்களும் வேலாயுதனாரிடம், வந்து சேர்ந்தது. அவற்றை எல்லாம் ஒன்றுவிடாமல் கவனமாக படித்தார்.

சிலவற்றிற்கு வள்ளல் தலைப்பிட்டியிருந்தார். சிலவற்றிற்கு இடவில்கலை. சில பாடல்களின் வகை குறித்திருந்தார். சிலவற்றிற்கு இடவில்கலை. பலவற்றில் இல்லை. அவற்றை எல்லாம் நுணுகி ஆராய்ந்து தலைப்பிட்டார். பாடல் வகை குறித்தார்.

பெருமான்	பாடி	அருளிய
----------	------	--------

அனைத்துப்பாடல்களையும், ஆறு பிரிவுகளில் தொகுக்க விரும்பினார். அதன்படி திருவடிபுகழ்ச்சி, விண்ணப்பக் கலிவெண்பா, நெஞ்சறிவுறுத்தல், சிவநேசவெண்பா, மகாதேவமாலை, திருவருள்முறையீடு, வடிவுடை மாணிக்கமாலை, இங்கிதமாலை ஆகிய எட்டு நூல்களையும் முதல் பிரிவில் வைத்தார். திருஒற்றியூர் பாடல்களை எல்லாம் இரண்டாம் பிரிவில் அடக்கினார். ஒற்றியம்பதிப்பில் பாடிய அகத்துறையைச் சார்ந்த பதிகங்களை எல்லாம் மூன்றாவது பிரிவில் வைத்தார். அப்பொழுது பாடியிருந்த சிதம்பரப் பாடல்களையும் நால்வர் பாடல்களையும் நான்காவதில் சேர்த்தார். கணேசர் பதிகங்கள், முருகர் பதிகங்கள், திருத்தணிகைப் பாடல்கள் அனைத்தும் ஐந்தாவது பிரிவுக்குள் சென்றன. பாடிக்கொண்டிருப்பதும், பாடப்போவதும் ஆறாம் பிரிவில் சேரும்.

அடங்கல் ஒன்றினை அமைத்தார். பிரிவுகள் திருமுறை ஆனது. தொகுப்புப் பெயர் திருஅருட்பா ஆனது. இவ்வேற்பாட்டை எல்லாம் வள்ளலிடம் விளக்கிச் சொல்லி இசைவு பெற விரும்பினார். கருங்குழிக்கு வந்தார். பெருமான் பார்வைக்கு வைத்தார். வள்ளலுக்கு பொருத்தமாவே இருந்தது. எனவே ஒப்புக்கொண்டார். "முதல் நான்கு திருமுறைகளை மட்டும் அச்சிடுங்கள். ஐந்தாவது திருமுறையை பிறகு அச்சிடலாம். ஆறாவது திருமுறை அனுபவமாகலான் சன்மார்க்கம் விளங்கும்

காலந்தான் வெளியிடவேண்டும். அதனை உத்தரவு தரும் வரையில் வெளியிடக்கூடாது. சென்று வேலையை துவக்குங்கள். வாழ்த்துகள் !” என்று வள்ளல் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

உள்ளத்தில் தன்னை நீக்கி நம்பெருமானை இருத்தி வைத்துக்கொண்டு அச்சீட்டுப் பணிகளைத் தொடக்கம் செய்தார். தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் புதுவை வேலு, இறுக்கம் இரத்தினம் முதலிய அன்பர்கள் பார்த்துக்கொண்டனர்.

பாடல்கள் விளங்கும் வகையில் படித்து எழுதி அச்சுக்குத் தரப்பட்டது. எனவே எழுதா எழுத்தில் பாடல்கள் பதிந்தன. அச்சீட்டுப் படிவங்கள் வரவரத் திருத்தங்கள் செய்து தரப்பட்டன. உடனுக்குடன் செய்ததால் அச்சுப்பணி நிறைவுப்பெற்றது.

“ஆயிரம் முகத்தான் அகன்றது ஆயிரம் பாயிரம் அல்லது பனுவலும் அன்றே” என்பது இலக்கணம். அருட்பாவுக்கு ஒரு முன் வைக்கும் விளக்கம் தேவை என்று அன்பர்கள் கருதினர். விருப்பப்படி ஒன்றை எழுத வேண்டினர். திருவருட்பா வரலாறு என்று ஒன்றினை செய்தார். அன்பர்களிடம் காட்டினார். பெருமான் இசைவுபெற வேண்டும் என்று கருதி தொழுவூரார் உடனடியாக கருங்குழிக்கு வந்தார். வள்ளல் திருமுன் வைத்து வணங்கினார். 63 பாடல்கள். பார்வையிட்டார். திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்று குறித்திருக்கும் முகப்பேட்டைப் பார்த்தார்.

“திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்று யாருங்காணும் போடச்சொன்னது?” என்று கடுகடுத்தார். சில நொடிகள் மாறாத பார்வையைத் தொழுவூரார் மேல் வைத்தார். அவர் கைகட்டி வாய்ப்பொத்தி உடல் நடுங்க நின்று கொண்டிருந்தார். உடன், “திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் யார்? என்று தேடிக்கொண்டிருக்கும் சிதம்பரம் இராமலிங்கம் பிள்ளை” என்று கொள்ளம். தானே !

கொள்ளட்டுங்காணும் “என்று புன்முறுவல் பூத்தார். அது கண்டு துயரம் நீங்கினார் தொழுவூரார்.

முற்றும் பார்வையிட்டும் படித்தும் பார்த்தும் உணர்ந்தும் கொண்டவராய் தொழுவூராரை நோக்கினார் வள்ளல் ! “ஒவ்வொரு பாடலும் 63 பாடலுக்குச் சமங்காணும்” என்று உரைத்தருளி உவகைக்கொண்டாடினார். அதனை அருட்பாவின் இறுதியில் சேர்த்து அச்சீட்டுக்கொள்ள இசைவும் வழங்கினார் பெருமான். அதன் அருமை பெருமைகள் உலகு உள்ள அளவும் நின்று நிலவும் என்பதை அன்பர்கள் உணர்வார்களாக 1867 பிப்ரவரி திங்களில் திருஅருட்பாவை வள்ளற்பெருமான் வெளியிட்டு அன்பர்களுக்கு வழங்கி வாழ்த்துரைத்தார். திருவருட்பாவின் அனைத்து பதிப்புச் சிறப்பும் தொழுவூரார்க்கே உரியது என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. ஊரன் அடிகள் வெகுவாக பாராட்டுவதை அவர் எழுதிய நம்பெருமான் வரலாற்றில் அன்பர்கள் கண்டுகொள்ளலாம்.

திருக்குறள் பாடம் நடத்துதல்:- சாலையை நம்பெருமான் தொடங்கினார். பலரும் பசியாறி மகிழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு செவியாற நற்செய்தியையும் வழங்கியருள வள்ளல் விரும்பினார். திருக்குறளை அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும்படி பாடம் நடத்தத் தன் முதன் மாணாக்கர்க்கு கட்டளையிட்டார். உலகிலேயே முதன் முதலில் திருக்குறளைப் பாடமாக நடத்தி மக்களுக்கு உணர்த்தியவர் தொழுவூரார்தான்.

வடலூர் வாழ்க்கை:- சாலைப் பணியிலும் ஈடுபட்டார். சங்கப் பணி முழுவதையும் அவரே கவனித்தார். இப்பொழுது குடும்பத்தை வடலூருக்கே கொண்டு வந்தார். குடிமைத்துக்கொண்டு தங்கினார். தன் வழிபாட்டிலும் பெருமான் திருவருள் பாலிப்பால் சிறந்து விளங்கினார்.

கடிதம் எழுதியவர் :- ஒரு கால் மதுரையிலிருந்து ஒரு கடிதம் பெருமானுக்கு வந்துற்றது. அதில் இலக்கண தேர்ச்சியில்லாதவர் என்று குறிக்கப்பெற்றிருக்கக் கண்டு அன்பர்கள் கொதித்தனர். இலக்கணக் கடிதம் எழுத வேண்டினர். வேண்டா வெறுப்பாக தொடக்கம் செய்து கொடுத்து, தொழுவூரரை எழுதி விடுக்கும்படி பணித்தார். அது கண்டு பொருள் விளங்காமல் கடிதம் எழுதியவர் வள்ளல் திருவடியில் வந்து விழுந்து மன்னிக்க வேண்டினார். அத்தகு அரிய கடிதத்தை எழுதியவர் தொழுவூர்தான் !

களவுபோன நகை :- வடலூரில் தொழுவூரார் மனைவி சீரங்கம்மாள் நகை இல்லையே என்று வருந்தியது உணர்ந்து நம்பெருமான் கொடுத்து அணிந்து கொள்ளச் செய்தார். சில நாளில் அந்த நகை களவு போய்விட்டது. அது கேட்டு வருந்திய வள்ளல் "நகை களவு போன போது என்ன சொல்லி அழுதார் என்று கேட்டார்." என் நகை, போனதே என்று அழுதார் என்றனர். "சாமி நகை போனதே என்று சொல்லி இருந்தால் சாமி காத்திருப்பார்." என்று பூசுமகாசு சொல்லி வள்ளல் சிரித்தார் அவர் நகை ஆசை போகச் செய்த திருவிளையாடலே இந்நிகழ்வு?

தொழுவூரரைக் கேளுங்கள் :- ஒரு கால் தொழுவூரார் உடல் முழுவதும் கொப்புளங்கள் உண்டாயின தாங்கமுடியாமல் துன்புற்றார். அப்பொழுது வள்ளல் சித்திவளாகத்தில் இருந்தார். அங்கு சென்று வள்ளல் முன் பாடிப் பணிந்தார். திருநீறு வழங்கி அப்புண்களில் இட்டுப் பூசச் செய்து அத்துன்பத்திலிருந்து அவரைக் காத்தனர் பெருமான். சன்மார்க்கக் கொடி கட்டிக் கொண்டு மேட்டுக்குப்பத்தில் பேருரை ஆற்றினார். நம்பெருமான் ஆத்ம விசாரணை செய்து கொண்டிருங்கள் என்று ஷூறம் பொழுது தெரியாதவர்கள் தொழுவூரரைக் கேளுங்கள் மனுஷ்யதரத்தில் அவரும் விளக்குவார் என்று அருளினார். அதிலிருந்து சன்மார்க்க விளக்கம் உள்ளவராக அவர் இருந்தது புலனாகின்றது.

திருகாப்பிட்டுக்கொள்ளும் காலம் நெருங்கியது. பெருமான் அன்பர்களை அழைத்தார். அவரவருக்கு உரிய பணிகள் ஒதுக்கப்பட்டன. சங்கத்துப் பணி அவருக்கு முன்பே இருந்தது. தற்பொழுது ஒரு பணியை இட்டனர் வள்ளல். அது அவர் சென்னை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பதே. வேண்டியதை அவ்வப்போது வழங்குவோம் என்று உறுதி அளித்து செல்லைப் பணித்தருளினார்.

வடற்பெருவெளியில் இருந்த காலத்து சீரங்கம்மானும், மகளும் இறந்து போயினர். திருநாகேசுவரன் என்னும் ஒரு மகனோடு 30-1-1874 இல் சித்திவளாக திருவறையைப் பூட்டியபின் அன்பர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்னை சென்றார் வேலாயுதனார்.

எதிர்பாராமல் வள்ளல் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்ட நிகழ்வின் நினைவு அவரை மிகவும் பாதித்திருந்தது. சில நாட்கள் எவருக்கும் தெரியாமல் ஒருமுகப்பட்ட நினைவோடு இருந்தார். வள்ளல் மறைவுற்ற நினைவு அவரை ஆட்கொண்டிருந்தது. அன்பர்கள் அவர்தம் இருப்பை அறிந்து கொண்டு கழிந்தனர். ஸோழ செட்டியார் வீட்டுச் சொற்பொழிவைத் தொடரச் செய்தனர். அவர் மகனுக்கும் படிக்க உதவினர். வள்ளல் பெருமான் தம் மாணவர் என்பதால் சான்றோர்கள் பலரும் வந்து அடுத்தனர். அரசு அதிகாரிகளும், ஆசிரியர்களும் வந்து நின்றனர். பலரோடும் அளவளாவி வள்ளல் பற்றிய செய்திகளைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். மருட்பா இயக்கம் வலுபெற்றிருந்தது கண்டும் விளக்கம் அளித்தார்.

நாத்திகரை வெல்லுதல் :- பூண்டி அரங்கநாதர் என்பவர் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையில் இருந்தார். அவரோடு பேசி வாதிட்டுக் கடவுள் உண்டென்பதை ஏற்கச் செய்தார். அதனால் அவரும் கச்சிக்கலம்பகம்

பாடச்செய்தார். அவரும் மகிழ்ந்து பாடினார்.

கல்லூரில் பேராசிரியர் :- 1879 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநிலக் கல்லூரில் தமிழ்ப்பேராசிரியர் பணிக்கு பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. அப்பணியைப் பூண்டி அரங்கநாதர் தொழுவூரார்க்குக் கிடைக்கச் செய்தார். அதனால் முன்பு வெளியிட்டத் திருவருட்பா நான்கு திருமுறைகளை வெளியிட்டார். ஐந்தாம் திருமுறையும் வெளியானது. சன்மார்க்கப் பணிகளை ஆர்வம் குன்றாமல் செய்திட்டார்.

பிரம்மஞான சங்கம் சென்னையில் உருசிய நாட்டு பிளவடக்கி அம்மையாரும் அமெரிக்க நாட்டுக் கர்னல் ஆல்காட் என்பவரும் பிரம்மஞான சங்கத்தை தொடங்கி இருந்தனர். அவர்கள் தொழுவூராரை அழைத்து வள்ளல் பெருமான் குறித்து விளக்க வேண்டினர். நீதிபதிகள் முன்னர் தொழுவூரார் சொன்ன செய்திகள் பதிவு செய்யப் பெற்றது. அது கேட்டு அச்சங்கத்தை தொடங்கச் செய்தவர்களுள் வள்ளற்பெருமான் ஒருவர் என்று உறுதி அளித்தனர். வள்ளற்பெருமான் கையெழுத்தைக் காட்டினர். தொழுவூரார் அது கண்டு வியந்தார். திருக்காப்பிட்டுக் கொண்ட பின் நிகழ்ந்த நிகழ்வு இது. எனவே பெருமான் எங்கும் இருப்போம் என்று திருவாய் மலர்ந்தது உறுதியானது.

நம்பிக்கையோடு மீண்டும் திருவருட்பா பதிப்புகளைச் செய்தார். ஆறாம் திருமுறை வெளியிடவே இல்லை. வள்ளல் உத்தரவுக்குக் காத்த்திருந்தார். கிடைக்கவே இல்லை. யார் சொல்லியும் அதனை பதிப்பிக்கவே இல்லை.

உரைநடை வளர்ச்சிக்கு மார்க்கண்டேய புராணம் திருவெண்காடர் புராணம் முதலிய அரிய நூல்களை எழுதினார். திருச்சந்நிதி முறையீடு என்று பெருமானைத் தோத்தரிக்கும் பாடல்களைப் பாடினார். வடற்பெருவெளிக்கும் வந்து வழிபட்டார்.

ஓய்வில்லாத பணியினால் உடல் நலிந்தது. உள்ளம் ஒன்றியே பெருமான்பால் இருந்தது. வள்ளலை நினைந்து மகிழ்ந்தது. 21-2-1889 ஆம் நாள் உயிர் அடக்கம் கொண்டது. திருஒற்றியூரில் அன்பர்கள் அவர் உடலை அடக்கம் செய்து வழிபட்டனர்.

தொழுவூரின் ஐயாவே போற்றி - வள்ளல் சொல்கேட்டு நடந்தாயே போற்றி
மெழுகாக எரிந்தாயே போற்றி - அருட்பா வெளியிட்டு மகிழ்ந்தாயே போற்றி !

காரணப்பட்டு ஐயா

நினக்கடிமை

கள்ளத்தை எல்லாம் கடக்கவிட்டேன் நின் அருளால்
வெள்ளைத்தை எல்லாம் மிகவுண்டேன் - உள்ளத்தே
காணாத காட்சிலாம் காண்கின்றேன் ஓங்குகின்ற
வாணா நினக்கடிமை வாய்த்து
- ஆனந்த அனுபவம் திருவருட்பா -6.

அருட்பணி

திசையெலாம் சென்று திருவருட் பாவை
திசையெலாம் பெய்தே இசைத்திசைத் திருத்த
பசையெலாம் ஆனக் காரணப் பட்டார்
அசைவிலா நெஞ்சும் அசைத்திடும் பணிந்தே
-வான்ஒளி அமுத காவியம்.

எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கனும்நான் சென்றே
எந்தை நினதருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்.

என்ற வள்ளற்பெருமானின் இலக்கிய வரிகளுக்கு
இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் ச.மு.-கந்தசாமிப்பிள்ளை.
வள்ளலார் புகழ்பாடும் இந்த உத்தியோகத்தை இவருக்குப்
பெருமானே உவந்து கொடுத்தருளினார் என்றால் இவரின்
உணர்வினையும், உயர்வினையும் என்னென்று வைப்பது
ஆம் ! இவருக்கு வந்த பிணியால் இவருக்குத் தந்த
பணி இது.

பிறப்பும் சிறப்பும் :- கந்தசாமியார் கடலூர் வட்டத்தில்
உள்ள "காரணப்பட்டு" என்னும் ஊரில் 1836 இல்
பிறந்தார். இவரின் பாட்டனார் சந்திரசேகரனார்
பெருஞ்செல்வந்தர். அறுபது காணி நிலத்துக்குச்
சொந்தக்காரரும் கூட. கந்தசாமியின் தந்தையார்
முத்துசாமி. இவர் கணக்கு வேலை பார்த்து வந்தார்.
இவரின் துணைவியார் தயிலம்மாள்.

பழப்பும் பணியும் :- இளம் வயதில் இவர் கல்வியில்
சிறந்து விளங்கினார். எண்ணறக் கற்றவர். எழுத்தறி
வாசித்தவர். கணக்க வேலை பார்ப்பதற்கு உரிய படிப்பும்
படித்திருந்ததினால் புதுவை மாநிலத்தில் "பாசுவர்" என்னும்
ஊரில் கணக்கு வேலை கிடைத்தது. அதனை ஒழுங்குறச்
செய்து கொண்டே மேன்மேலும் படித்தார். ஆனால்
பின்னர் புதுச்சேரியில் உள்ள சாரம் என்னும் பகுதியில்
சங்கச் சாவடியில் வட்டாட்சியர் பணியினை ஏற்றார்.
பணியினைத் திறம்பட ஆற்றினார்.

மனைவியும், மகனும் :- மணப்பருவம் வந்துற்றது.
இல்லறப்படுத்தி மகிழ்வுற எண்ணினார். தக்கப் பெண்
அணங்கினைத் தேடினார். கந்தசாமிக்குச்
சீர்காழியிலிருந்து "தங்கம்" என்ற பெண்ணைப் பார்த்துப்
பேசி நல்வாழ்க்கைத் துணைவி ஆக்கினார். அவரும்
அவரோடு இணங்கி நல்லறப்பாங்கில் ஒழுகினார். அதன்
பயனாக பெண் மகவு பிறந்தது. "ஜானகி" என்று பெயர்
இட்டுச் செல்லமாக வளர்த்து வந்தார்.

கந்தசாமியார் பெற்ற கல்வியறிவோடு ஞான
அறிவும் நிரம்பப் பெற்றவர். சைவ ஆகம சித்தாந்த
நூல்களை எல்லாம் முறையாக கற்றவர் சிவபூசை நாள்
தவறாமல் நியமப்படி ஒழுக்கி செய்து வந்தார் செபதபம்
செய்தார்.

பண்ணை வேலையில் ஆர்வம் :- வழிவழியாக
உழவுத்தொழில் குடும்பம் ஆனதால் அதன்
வேலைகளிலும் ஆர்வம் குன்றாமல் செயற்பட்டார். உரிய
காலத்தில் பயிர் செய்து பயன்பெறுவதிலும் கவனம்
செலுத்தினார். வருவாய் ஈட்டுவதிலும் மற்றவர்க்குக்
கொடுத்து மகிழ்வதிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.
பண்ணையில் வேலை செய்யும் ஏழை எளியவர்களிடம்
அன்பு கொண்டு தாராளமாக உதவி செய்து வந்தார்.

பலரோடு தொடர்பு :- கல்வியறிவில் சிறந்த சான்றோர்கள் பலரும் அவரை நாடி வந்து பழகினர். அவரும் பலரைநாடிச் சென்று நட்பு கொண்டிருந்தார். உலகியல் வல்லவரோடும், அருளியல் நல்லவரோடும், அவருக்கு இடையறாத தொடர்பு இருந்து கொண்டிருந்தது. அதனால் ஊராரோடும், அடுத்த அயலாரோடும் அவருக்கு நெருக்கமான அன்பும் தொடர்பும் இருந்தது.

மயக்கமும் தயக்கமும் :- இவ்வாறு இருக்கும் நாளில் இவருக்கு பித்தம் அதிகரித்துத் தலை சுற்றலும் மெய்ந்நடுக்கமும் ஏற்பட்டது. தலை ஆட்டமும், உடல் ஆட்டமும் ஓயாமல் இருந்து கொண்டிருந்தது. அதனை நிறுத்த வேண்டி விரும்பி நிரம்பப் பொருட் செலவு செய்தார். நரம்பியற் கோளாறு என்று குறிப்பிட்டனர். அதைச் சரி செய்ய வல்ல மருத்துவர்களை நாடினார். அவர்கள் சொன்ன மருந்துகளை எல்லாம் உண்டார். தடவச் சொன்னவற்றை எல்லாம் தடவிப் பார்த்தார்.

ஒருவர் அல்லாமல் பலரையும் நாடிப் பார்த்தார். எவராலும் அந்நோயினை நிறுத்த இயலவில்லை. செய்வதறியாமல் திகைத்தார். எதுவும் செய்ய இயலாதொரு தயக்கமும் அவருக்கு ஏற்பட்டது. எண்ணாத தெல்லாம் எண்ணி எண்ணி ஏங்கினார். ஏன் தனக்கு இந்த நிலை என்று விளங்காமல் மயங்கினார்.

நம்பிக்கை மொழிகள் :- ஒரு நாள் இவர் வீட்டிற்குப் பெரியவர் ஒருவர் வந்தார். இவர் நிலை கண்டு வினவினார். இவர் தமக்குள்ள நோயின் தன்மையை எடுத்துரைத்தார். என்னென்ன செய்தார்? யார் யாரைப் பார்த்தார் என்னென்ன செய்தனர் என்பதை விளக்கமாக சொன்னார்.

அது கேட்ட அப்பெரியார் வடலூரில் வள்ளற்பெருமான் இருப்பது பற்றியும், அவர் பலருக்கு பல்வேறு பரோபகாரங்கள் செய்து கொண்டிருப்பது பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார். அவர்பால் சென்றால் இவ்வுடல் நடுக்கமும், தலை ஆட்டமும் மாறும். நிற்கும், உடல் குணமாகும் எனவும் மொழிந்தார். அம்மொழிகள் அவருக்குப் பரித்தவனுக்குப் பார்சோறு வாய்த்தது போல் இருந்தது. உடனே அவர்பால் சென்று நலம் பெற எழுந்தார்.

வள்ளலை நோக்கிப் பயணம் :- தானமும் தர்மமும் தக்கவார்க்குத் தக்கபடி செய்யும் இயற்கைப் பண்புகள் வாய்க்கப் பெற்ற காரணப்பட்டுக் கணக்குப் பிள்ளை வீட்டு மாட்டு வண்டி மேட்டுக்குப்பம் நோக்கிப் பயணப்பட்டது. சோறாக்கும் அரிசி, பருப்பு, புளி, மிளகாய் எல்லாம் வேண்டியவாறு எடுத்தக் கொண்டனர். தருமச்சாலைக்குச் சென்று நின்றது வண்டி. பொருள்களை திறக்கிவிட்டு மேட்டுக்குப்பம் வழிபிடித்து மீண்டும் புறப்பட்டது வண்டி.

பெருமான் நோக்கும் பின்னியின் போக்கும் :- அண்டகோடிகளெல்லாம் விரும்பி அருகில் சென்று வணங்கத் தக்க அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவராய் வள்ளலைக் கண்டிடார். கந்தசாமியார் சிந்தை தெளிந்து கண்ணீர் சிந்திட்டார். கைகள் தலை மீது சூவிய கால்கள் தள்ளாட அடியற்ற மரம்போல் வள்ளல் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

பெருமான் திருநீறு தந்திட்டார். உடம்பெலாம் பூசப்பணித்திட்டார். அவ்வாறே கந்தசாமியார் திருநீற்றைப் பெற்று உடம்பெலாம் பூசினார். என்ன வியப்பு! அவருக்கு அல்லை தந்து வந்த மயக்கம் மாய்ந்தது. உடல் நடுக்கமும் தலை சுற்றலும் ஓடியது.

இத்தகு அருஞ்செயல் புரிந்த பெருங்கருணை நிதியாகிய வள்ளற்பெருமானை வாயார வாழ்த்தி வணங்கி நின்றார் கந்தசாமி. நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து விழி நீர் சிந்தி யது. அவர் நிலை கண்டு அப்போது நம்பெருமான் "உமக்குத் தக்க உத்தியோகம் தருவோம்." என்று உரைத்து வெளியீடு கண்டிருந்த திருவருட்பா 4திருமுறைகள் படி ஒன்றினைத் தந்தருளினார். உடன் ஊர் திரும்பிச் செல்லவும் உத்தரவு தந்தார்.

துறவும் உறவும் : - கந்தசாமியார் உளம் மகிழ்ந்து உடல் தெளிந்து ஊர் திரும்பினார். ஆனால் அங்கு சென்ற அவர் உளம் திரும்பவில்லை. திருஅருட்பா சிந்தை கவர்ந்தது. ஓத ஓத உள்ளம் குழைந்தது. வள்ளற் பெருமான் முன் இருந்து பாடுவதை போல் உணர்வு இருந்தது. நாட்டமெல்லாம் மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகை முன் நின்றது. வள்ளல்பால் சென்றது. இவர் எண்ணமெல்லாம் பெருமானையே வலம் வந்து கொண்டிருந்தது.

எனவே இவர் துறவு பூண்டு குடும்பத்தை விட்டு நீங்கி மேட்டுக்குப்பத்திற்கு வரத்துணிந்தார். இதுப்பற்றி குடும்பத்தில் தெரிவித்தார். குடும்பத்தார் பெரிதும் கலங்கினர். இவர் செல்வதற்கு முன்னர் குடும்பத்தினர் மேட்டுக்குப்பம் சென்றனர். வள்ளற்பெருமானிடம் கந்தசாமியார் நிலை குறித்து முறையிட்டனர்.

பெருமான் "உலகம் பிரமிக்கத் துறவு பூண் வேணங்காணும்; அருந்தல், பொருந்தல் முதலிய ஜீவகாருண்யமுள்ள சமுசாரிகளாகிய இல்லறத்தார் எல்லாம், அந்த அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் அருளுக்கு நாற்றுக்கு நாறு பங்கு முழுவதும் உரியவர் ஆவார்கள் இது பொய்யன்று."

என்று கூறியருளிக் குடும்பத்தில் சேர்ந்து வாழ வழிகாட்டினார். பெருமான் வாக்கினைத் தலைமேற் கொண்டு சென்றிட்டார் கந்தசாமியார். அவ்வாரே காரணப்பட்டுக்குச் சென்று குடும்பத்தோடு வாழ்ந்து வந்தார். பெருமான் நினைவாகவே திருந்து வந்தார். இவர் உள்ளமாகிய இரும்பு பெருமானாகிய காந்தத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டே இருந்தது. சில நாட்கள் சென்றன. இவரின் துணைவியார் தங்கம் உயிர் நீத்தார்.

வடலூரில் தங்கல் :- அவர் மனம் எல்லாம் வல்ல வள்ளற் பெருமானுடன் சேர்ந்து வாழ்வதையே விரும்பியது. அதனால் வீட்டாரிடம் சொல்விக கொண்டு அவர் தம் ஒரே மகள் ஜானகியையும், அழைத்தக் கொண்டு வடலூர் வந்து சேர்ந்தார். ஒரு குடி அமைத்து கொண்டு அதில் தங்கினார். சங்கப்பணிகளிலும், சாலைப்பணிகளிலும் அன்பர்களோடு சேர்ந்து ஈடுபட்டார். மேட்டுக்குப்பத்தில் பெருமானைக் கண்டு வணங்கி வழிபட்டு நியமங்களைக் கடைப்பிடித்தார்.

திருவடிப் புகழ்ச்சி :- அன்று சித்திவளாகத்தில் வழிபாடு நடந்தது. பெருமான் முன்னிலையில் அன்பர்கள் கூட்டு வழிபாடு செய்தனர். கந்தசாமியார் இசையோடு திருவடிப்புகழ்ச்சியைப் பாடினார். வள்ளற் பெருமானையே வழிபடு கடவுளாகக் கொண்டு ஒழுகியதால் நெகிழ்ச்சியோடு அப்பாடல் ஒலித்தது. இசையறிவு தனக்கு மிகுதியும் உள்ளது என்னும் கருத்தும் அவருள் பதிந்திருந்தது. அதனை உணர்ந்த வள்ளல் அத்திருவடிப் புகழ்ச்சியைப் பல இசைகளில் பாடிக்காட்டி மகிழ்வித்தார். அது கண்டு திகைத்தார் கந்தசாமி. இப்படியெல்லாம் பாடமுடியுமா என்று வியந்தார்.

சன்மார்க்கத்தில் இசைக்கருவிகள் :- இசைஞானம் மற்றவர்களை விடக் கூடுதலாகவே கந்தசாமியாரிடம் இருந்தது. அருட்பாவைப் பாடப் பாட அது மிகுந்தது. பல இராகங்களில் பல உருப்படிகளில் அது வெளிப்பட்டது. பாட்டுக்கு ஏற்றபடி கருவிகள் கொண்டு பாடினால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நம்பினார். நண்பர்கள் துணை கொண்டு பலகருவிகளை இசைத்துக் கொண்டு பாடவும் முனைந்தார். அதுகண்டு வள்ளற் பெருமான் கந்தசாமியாரைத் தன் முன்னிலைக்கு அழைத்தார். "மனங்கசிந்துருகவே பாடல் பாடவேண்டும். இசைக்கருவிகள் கொண்டு பாடுவதால் மனம் உருகாது. உணர்ச்சி பெருகாது. சன்மார்க்கத்திற்கு இசைக்கருவிகள் தேவையில்லை. இல்லாமலே மனம் உருக பாடி வழிபடுங்கள் " என்று விளக்கியருளினார். எவ்வெப்பாடல்களை எப்படி எப்படிப் பாடவேண்டும் என்றும் சொன்னார்.

இறைவனின் நிறைபுகழையும் நம் குறை இழிவினையும் வகைப்படுத்தித் தெளிவாக பாட வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்திட்டார்.

சமரச பஜனை :- சமய மதங்களுக்கிடையே சமரசம் காண்பதே சன்மார்க்கம். எனவே வழிபாடும் சமரசமாகவே இருக்க வேண்டும் அல்லவா? கந்தசாமியார் சமரச பஜனை பாடவே விரும்பினார். பொது நோக்கம் அப்பொழுதுதான் உண்டாகும். எல்லோரும் விம்புகின்ற பாடலையே பாடினார். அதற்குச் சமரச பஜனை என்று பெயரிட்டார் அன்பர்கள் பலரையும் அச்சமரச பஜனை வழிபாட்டில் ஈடுபடுமாறு அழைத்தார். உணர்ச்சி பொங்கப் பாடிப் பரவினார். பாடுகையில் அவரும் உருகினார். பிறரையும் உருகச் செய்தார்.

வழிபாட்டுப் பொறுப்பு :- பெருமான் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளும் காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அன்பர்களையெல்லாம் அழைத்தார். சாலைப் பொறுப்பை கல்பட்டு ஐயா பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சங்கப்பொறுப்பைத் தொழுவூரார் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வழிபாட்டுப் பொறுப்பைக் கந்தசாமியார் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சித்திவளாகம் விளக்குப் பார்த்தும் பொறுப்பை சேலத்து ஞானம்பாள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டருளினார். கந்தசாமியாருக்கு வழங்கிய பொறுப்பை மிக ஒழுங்காக நடத்தி வந்தார். அவரும் சாலையில் செய்யும் வழிபாடு எப்படி செய்வது, வலம் வருங்கால் எங்கெங்கு நின்று என்னென்னப் பாடல்கள் பாடவேண்டும், எவ்வெல்லாம் வகுத்துக் கொண்டு அன்பர்களோடு சேர்ந்து சமரச பஜனையாக அவ்வழிபாட்டை நடத்தி வந்தார்.

தமிழகப் பயணம் :- வள்ளற் பெருமான் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டு மறைந்து எல்லா உயிர்களிலும் புகுந்துகொண்டருளினார். இவரோ தமிழகம் முழுவதும் சன்மார்க்க சங்கங்களை அன்பர்களை பல ஊர்களிலும் நிறுவினார். கொடியேற்றி வைத்து கொள்கைகளை விளக்கினார். ஒவ்வோர் ஊரிலும் சமரச பஜனை செய்தார். தன் மகள் ஜானகியையும் பஜனைக் குழுவில் இருந்து கொண்டு பாடச் செய்தார். இதனால் தமிழ்நாடு முழுவதும் சங்கங்கள் தோன்றின. வழிபாடுகள் தோன்றின. அன்னதான அமைப்புகள் தோன்றின. வடலூரோடு அனைவரும் தொடர்பு கொண்டு இருக்கவும் செய்தனர். சாலைக்குப் பொருள்கள் கொண்டு வந்து தந்தனர். ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டது.

கண்ணோய் நீக்கமும் பிரபந்தங்கள் பாட உத்தரவும் :-

காரணப்பட்டு கந்தசாமிப்பிள்ளை கண்வலியால் துன்பப்பட்டார். வடலூர் செல்லும்படி கனவில் வள்ளல் உத்தரவானது. அங்ஙனமே செல்ல ரஸ்தாளி வாழைப்பழம் கண்ணுக்கு கட்டும்படி ஓர் அன்பர் கூறினார். அங்ஙனமே செய்ய கண்ணோய் அகன்றது. திருக்கோயிலூரில் கந்தசாமியார் தங்கியிருந்தபோது கனவில் வள்ளற் பெருமான் தோன்றி அந்தாதி, நாமாவளி, கண்ணி முதலிய பிரபந்தங்கள் பாடும் படியும் உத்தரவாகியது.

வரலாற்று நிகழ்வுகளைத் திரட்டுதல் :-

தொழுவூரார், கல்பட்டு ஐயா, முதலிய பெருமான் மாணவர்களிடமும் நெருங்கிப் பழகிய புலவர்கள், சான்றோர்கள், அன்பர்கள், பொதுமக்கள் என அனைவரிடமும் வள்ளற்பெருமான் பற்றிய நிகழ்வுகளை, செய்திகளைக் குறித்து அறிந்து ஆராய்ந்தார், குறித்துக்கொண்டார்.

சரித்திரக் கீர்த்தனை :-

தமக்குத் தெரிந்த பிறரால் தெரிந்து கொண்ட நிகழ்வுகளையெல்லாம் தொகுத்தார். அதனைக் கீர்த்தனைகளாகப் பாடினார். "ஸ்ரீமத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தீவ்ய சரித்திரக் கீர்த்தனை" என்று பெயரிட்டார். இதல் 261 கண்ணிகள் உள்ளன. இது ஒரு புதிய முயற்சி. இத்தகு இசைப்பாடல்கள் இதுகாறும் தமிழில் எழுதப் பெறவில்லை. இவர்தான் எழுதி ஊர்கள் தோறும் இசையோடு பாடி அன்பர்களுக்குப் பெருமான் வரலாற்றினை வழங்கினார். அதை தொடர்ந்து பிள்ளை பெருமான் தோன்றாத் துணையாய் செய்தருளும் திருவிளையாடல் 24 கண்ணிகளாய்ப் பாடி பரவப்படுத்தினார்.

சற்குரு வெண்பா அந்தாதி :- தொடர்ந்து 1008 வெண்பாக்கள் பாடி வாழ்த்தும் பாடியுள்ளார். இதற்கு முன் நீண்ட நூல் தமிழில் இதுகாறும் உண்பாகவில்லை. இவர்தான் பாடியுள்ளார்.

மற்றவை :- மேலும் குருநேச வெண்பா 221 கொலை மறுத்தல் 65, அருட்பிரகாசர் அற்புத அந்தாதி 104, வடற்சிற்பை மாலை 29, அருட்பிரகாசர் அற்புத மாலை 32, திருவருட்பிரகாசர் வருகை பல்லவி நன்னிமித்தம் பராவல் 96, அருட்பிரகாச வள்ளலார் விழுதிபிரசாத மகிமை 43, கிளிக்கண்ணிகள் 65, இயற்கை உண்மை 224, புலம்பற்கண்ணி 266, ஆக 18 நூல்கள் பெருமான் மீது பாடி மகிழ்ந்துள்ளார்.

திருவருட்பா வெளியீடு :- அருட்பாக்களை அழகுறப்பாடி ஆழங் கால்கண்டவர் அதனால் பதிப்பித்து வெளியிட விரும்பினார். ஆறுதீருமுறைகளையும், உரைநடைகளையும், ஒரே நூலாக ஆக்கி அச்சிட்டார். தீ.நா. முத்தையா செட்டியார் பேருதவியால் 1924ம் ஆண்டு வெளியிட்டார். முன்பே அவர் பாடிய பிரபந்தத் திரட்டும் அவர் பார்வையில் 1923 ஆம் ஆண்டு வெளியானது. இந்நூல்கள் படிக்கத் தெரிந்த அனைவருக்கும் இலவசமாகவே வழங்கி மகிழ்ந்தார்.

நிறைவு :- இளம் வயதிலேயே பெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் திருவருட்பாத் தேனின்பத்தை துய்த்து அதனை பலருக்கும் ஊட்டி உவகையுறச் செய்த இவர் 02-12-1924 இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். காரணப்பட்டில் இவர் உடல் அடக்கக் கல்லறை உள்ளது.

பிறையாறு சுதம்பரசுவாமிகள்

நெடும்பேறு

பாதி இரவில் எழுந்தருளீப்
பாவி யேனை எழுப்பியருள்
சோதி அளித்தென் உள்ளகத்தே
கழ்ந்து கலந்து துலங்குகின்றாய்
நீதி நடஞ்செய் பேரின்ப
நிதிநான் பெற்ற நெடும்பேற்றை
ஓதி முடியாது என்போல் இவ்
உலகம் பெறுதல் வேண்டுவனே
- திருவருட்பா-6

தூய திருவடி

மெழுகென உருகி விழிபுனல் வழிய
அமுதமு திசைத்தே அகங்கனிந் துருகி
பழுதெலாம் தவிர்ந்த சிதம்பர சுவாமி
தொழுதகு தூய திருவடி தொழுவாம்.
-வான் ஓளி அமுத காவியம்

பிறையாறு, அந்த வீட்டுத் திண்ணையில் பதினெட்டு வயது நிரம்பிய அந்த வீட்டு இளைஞர் இரவில் உறங்கிக்கொண்டிருந்தார். ஆழ்ந்த உறக்கம் எங்கிருந்தோ கேட்பதுபோல் ஒரு குரல் ஒலித்தது. சிதம்பரம் சிதம்பரம் என்று குரல் கொடுத்து அழைத்தது. மெல்ல உறக்கம் கலைந்து விழிகளை திறந்து பார்த்தார். வெள்ளாடை முக்காட்டு உருவம் தெரிந்தது. யாரோ என்று எண்ணி எழுந்திருக்க முயன்று கொண்டிருந்தார் இளைஞர். விழிப்பு நிலைக்கு அவர் வந்ததை அறிந்ததும் மீண்டும் குரல் கணீரென்று ஒலித்தது. "வடலூருக்கு வா" என்று ! உற்று கேட்டுக் கொண்டு விழிகளாலும் கூர்ந்து பார்க்கும் பொழுதே அவ்வுருவம் மறைந்து போனது. சிதம்பரத்திற்கு

விளங்கியது. "திருவருட்பிரகாச வள்ளல்பெருமான் தான்" என்று. தோன்றும் நுண்ணயாக இருந்து அப்பு மறை பொழிந்து கொண்டு இருந்த அப்பெருமான் திருவாய். தோன்றாத நுண்ணயாக இருந்து கொண்டும் தக்கவாடல் தோன்றி திருவருள் மொழி தந்து நல்வழிப்படுத்தும் என்று சொல்ல கேட்டிருந்த சிதம்பரத்துக்குப் பேருணர்வு பெருக்கெடுத்தது.

"வடலூருக்கு வா" என்னும் குரல் இன்னும் செவிப்பறைகளில் ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது. எனவே படுக்கையை விட்டுத் துள்ளி எழுந்தார். துண்டை உதறி தோளில் போட்டார். எது பற்றியும் சிந்திக்காமல் வடலூருக்குச் செல்லும் நெடும்பாட்டையில் அந்நள்ளிரவிலேயே நடந்திட்டார். ஆறு, மேடு, பள்ளம் எல்லாம் கடந்திட்டார் நண்பகல் வேளைக்கு வடலூர் வந்து சேர்ந்து விட்டார்.

காரணப்பட்டு ஐயாவின் கவிவு :-

காரணப்பட்டு ஐயாவின் கண்ணில் பட்டுவிட்டார்.

"யார் ஐயா? இங்கே வா. எங்கிருந்து வருகின்றாய்? களைத்தும், இளைத்தும் காணப்படுகின்றாயே! " என்று கசிந்துருகினார். சிதம்பரம் ஒன்றும் பேசவில்லை. அவரே மீண்டும் பேசினார், "வா அய்யா வா. உணவுகொள். பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம்" என்று. மறுப்பில்லாமல் கை கழுவி அவர் உடன் சாலைக்குள் நுழைந்தார். அமர்ந்திருந்த பலரோடும் வரிசையில் அமர்ந்து கொண்டார். கல்பட்டு ஐயாவும் அருகில் இருந்தார்.

உண்டு சற்று ஓய்வு கொண்டபின் அவரைப் பற்றிய செய்திகளை கேட்டுக்கொண்டார் காரணப்பட்டு ஐயா. பெருமான் திருவருளை எண்ணி வியந்தார். நல்ல உள்ளம் படைத்தவரை ஆட்கொள்வது பெருமான் தன் திருவருள் செயல் என்று எண்ணி மகிழ்ந்தார். எனினும் அவரை அங்கே இருக்க விடவில்லை.

" சிதம்பரம். பெற்றோரிடம் சொல்லாமல் வந்தது பெரும் பிழை. உடனே புறப்பட்டு வீட்டுக்குப்போ. தேடிக்கொண்டிருக்கும் பெற்றோர் முன் செல். அவர்களோடு இரு. காலம் வரும். அப்பொழுது அவர்கள் இசைவோடு இங்கே வந்து சேர். உனக்காகக் காத்திருக்கும் பணிகளில் அப்பொழுது ஈடுபடு. அதுதான் உனக்கு நலம் தரும். செல். செல். உடனே செல்!" என்று அவரைத் திரும்ப அவர் ஊர் பிறையாருக்கே செல்லும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இவ்விளைஞரும் மறுபேச்சில்லாமல் சாலை, சபை, சித்திவளாகம், கருங்குழி மருதாரைக் கண்டு வள்ளலை எண்ணி வழிபட்டுக் கொண்டே வந்த வழியே சென்று தன் இல்லத்துள் நுழைந்தார். காணாமல் வருந்திய பெற்றவரும், உற்றவரும், மற்றவரும் மகிழ்ந்தனர். அவர் கதை கேட்டு வியந்து நின்றனர்.

அவர்தான் பிற்காலத்தில் சிதம்பர சுவாமிகள் என்று பலரும் அன்போடு அழைக்கப்பெற்றவர். வழி வழித் தொண்டராக இருந்து வழி வழித் தொண்டர்களை உருவாக்கி வள்ளல் திருப்பணிக்கு விட்டவரும் ஆவார் சிதம்பரம் பிறப்பும் வளர்ப்பும் :- தற்பொழுதுள்ள நாகை மாவட்டத்தில் பிறையாறு என்னும் ஊரில் அப்பொழுது வாழ்ந்திருந்த துரைசாமிக்கும்-அமிர்தம் அமமையாருக்கும் மகனாக 13-11-1895 இல் பிறந்தார். இயற்கையிலேயே கேள்வி அறிவில் சிறந்து விளங்கியவர்க்குக் கல்வியறிவும் வாய்க்கப் பெற்றது. ஸ்டாம் வகுப்பு வரையில் படித்தார். மேற்கொண்டு படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படாததால் தந்தையோடு வீட்டு வேலைகளை கவனித்துக் கொண்டு இருந்தார்.

பிறையாறு சன்மார்க்கம் :- ஆன்மீக கருத்துகளைச் சான்றோர்கள் சொல்ல கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். வேதாந்த மடத்துச் சாதுக்களோடும் பழகினார்.

1907 ஆம் ஆண்டு பிறையாற்றில் சன்மார்க்க சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. அதில் வந்து பேசியவர்கள் வள்ளற்பெருமான் அருமை பெருமைகளை எடுத்துரைக்கக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். நெருக்கம் அவர்களோடும் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்

வள்ளல்பெருமானிடம் தனி ஈடுபாடும் ஏற்பட்டிருந்தது. திருமணம் :- அதனால்தான் வள்ளல் அவரை நள்ளிரவில் தோன்றி வடலூர் வரும்படி ஆட்கொண்டார். காரணப்பட்டு ஐயா அறிந்து கொண்டு ஊருக்கே திரும்பச் செய்திருந்தார். பெற்றோர் அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்துத் துறவு எண்ணத்தை அகற்ற எண்ணினர். செல்வம் மிகுந்த குடும்பத்தில் பெண் பார்த்து மணமும் செய்து வைத்தனர்.

செய்த வேலை :- அப்பொழுது இயங்கிக் கொண்டிருந்த பேருந்து குழுமத்தில் அலுவலக கணக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்தனர். அதனை நன்கு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பணிக்கு மிதிவண்டியில் செல்லுங்கால் கால் இடறி விழுந்து விட்டார். காயம் ஏற்பட்டு துன்பம் கொடுத்தது எனவே அந்த வேலையை வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டார். பின் கிடங்கல் என்னும் ஊரில் இருந்து கொண்டு வணிகம் செய்தார்.

சன்மார்க்க ஈடுபாடு :- இடை இடையே வடலூருக்கும் வந்து போய் கொண்டிருந்தார். காரணப்பட்டு ஐயா வழிகாட்டியாக விளங்கினார். திருவருட்பாவைப் பாடவும், வழிபடவும் முற்பட்டார். சாலை அன்பர்களோடும் தொடர்பு வைத்திருந்தார். மற்ற பணிகளை எல்லாம் விட்டு தொலைத்து மகிழ்வுடன் சன்மார்க்கப் பணிகளில் ஈடுபாடு கொள்வதே அவர் விருப்பமாக இருந்து வந்தது. ஆயினும் குடும்பம் இருப்பதும் நினைவுக்கு வந்து கொண்டிருந்தது எனவே தங்க முடியாமல் இல்லற கட்டுக்குள் மீண்டும் மீண்டும் நுழைந்து கொண்டிருந்தார்.

எதிர் பாராமல் அவர் மனைவியாரும் இறக்க நேர்ந்துவிட்டது. எனவே கட்டுகள் அற்ற பறவைகள் விண்ணில் பறப்பது போல் உணர்ந்தார். பெற்றவர்களும் மறைந்தனர். இருந்த சகோதரரிடம் பங்கு பிரித்துக் கொண்டார். இனி நிரந்தரமாக வள்ளலோடும் அவர் உறைந்த ஊர்களோடும் இருப்பது என்று முடிவு செய்தார். கையில் இருந்த பணத்தோடு வந்தார். வடலூரில் வழிபாட்டில் கலந்து கொண்டார். எழுத்தெண்ணி முறையாக அருட்பாவை ஓதினார். நுணுக்கங்களையும், வாழ்க்கையையும் அருட்பாவிலிருந்தும் சன்மார்க்கக் சான்றோர்களிடமிருந்தும் தெரிந்து கொண்டார். ஆழம், அகலம் கண்டு வியந்து நின்றார்.

மேட்டுக்குப்பத்தில் தங்கினார் :- தனக்கென சொந்தமான இருப்பிடம் ஒன்று தேவை என்பதை அறிந்தார். மேட்டுக்குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகைக்குக் கீழ்ப்புறம் ஓர் இடத்தை வாங்கினார். அதில் கெட்டியான ஓர் கட்டிடத்தை கட்டிக் கொண்டார். அதில் உணவு சமைத்து உட்கொண்டு தங்கினார் சித்திவளாகத்தைச் சுற்றி சுற்றி வந்து வழிபாடு செய்தார்.

சித்த மருத்துவத்தில் தேர்ச்சி :- திருவருடாக்களையும் உரைநடைகருத்துகளையும் நுணுகி ஆராய்ந்தார். பெருமானின் நிலையை உள்ளபடி உணர்ந்து கொண்டார் சித்த மருத்துவ முறைகளிலும் கவனம் செலுத்தினார். முறைப்படி புடம் போட்டு மருந்துகளைத் தயாரித்தார். பொடிகளை வீரியமுள்ளதாக ஆக்கிக் கொண்டார். எளிமையாக நோய்களுக்கு மருந்து கொடுத்து நோய்களை நீக்கினார்.

வள்ளல் பெருமானை தேடிக்கொண்டு சித்திவளாகம் வருகின்றவர்களுக்கு முறையான வழிபாட்டு முறைகளை சொல்லிக் கொடுத்தார்.

வள்ளல் பற்றிய உண்மை செய்திகளையும் உரைத்தார். வழிபாடும் ஜீவகாருண்யமும் இருவழிகளாகக் கொள்ளத் தூண்டினார். உண்மைத் தொண்டு செய்தே உண்மைகளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்த்தினார். கூட்டுவழிபாடு செய்வதன் மேன்மைகளை நேரில் நின்று செய்து காட்டினார்.

பூசந்தோறும் குருவாரந்தோறும் நெகிழ்ச்சியோடு கூடிய கூட்டு வழிபாட்டினை வலியுறுத்தினார். ஆன்ம நேயம் உயிராகக் கொள்வதில்தான் வள்ளல் பெருமானை உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

சன்மார்க்க சங்கத்தினர் அவரை நேரில் கண்டு அளவளாவுவதை விரும்பினர். அருட்பாவில் எல்லா பாக்களையும், மனதில் நிறுத்தி வைத்திருந்தார். வேண்டும் பொழுது நாக்கு நுனியில் வந்து நின்று மகிழ்வு தருவதாக அவைகள் இருந்தன.

அருட்பாவுக்கு விஞ்சிய விளக்க அருள் நூல் வேறில்லை ஆதலின் அருட்பாவுக்கு விளக்கம் அருட்பாவிலிருந்தேதான் காட்ட வேண்டும் என்றார். அவ்வாறே காட்டினார். இதனையெல்லாம் அறிந்துகொள்ள மெய்யன்பர் திருக்கூட்டம் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது. சாலைப் பணிகளிலும் அக்கூட்டம் முதன்மையானதாக இருந்து பணிபுரிந்தது.

பலரோடும் ஏற்பட்ட தொடர்பு :- அன்பர்கள் பலரும் அவரைத் தம் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அவர் கூறும் கருத்துகளைப் பின்பற்றி நடந்தனர். மருந்து கொடுக்க வேண்டியும் தம் ஊர்களுக்கு வரும்படி வேண்டியும் நின்றனர். மருந்துகள் செய்வதற்காவும் அன்பர்களை நாடி அவர் செல்வதுண்டு. மருந்து செய்பவர்கள் அவரை நாடி வருவதும் உண்டு. திருவருடாவை முறைப்படி பாடமாகச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டுக்கொள்ளும் ஆர்வத்தில் அழைப்பவர்கள் ஊர்களுக்கும் சென்று தங்கி வந்தார்.

நெய்வேலி, கடலூர், மயிலாடுதுறை, குடந்தை, நடராசபிள்ளைச்சாவடி முதலிய இடங்களிலிருந்து அன்பர்கள் அவரை அழைத்து மேற்கண்ட செயல்பாடுகளுக்கு ஈடுபடுத்தியும் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளனர். **அருட்பா பதிப்பு :-** அருட்பா பதிப்பும் அவர் மேற்பார்வையில் ஒன்று வந்தது. வேப்பேரி அச்சகத்தில் தெம்மூர் பிள்ளை ஏற்பாட்டில் அது பதிக்கப்பெற்று இரண்டு புத்தகங்களாக வெளி வந்தது. அதில் திருவருட்பிரகாசரின் தீவ்ய சரித்திரம் என்னும் தலைப்பில் பெருமான் வரலாற்றினை நுணுகி ஆராய்ந்து எழுதி முதல் புத்தகத்தோடு இணைத்து வெளியிட்டார். திருவருட்பா ஆயிரம் என்னும் பாராயணத்திரட்டும் அப்பொழுது வெளியிட்டனர். அது மிகவும் பயனுடையதாக இருந்தது. இவ்வாறு அருட்பா வெளியீட்டுக்கும் அவர் பணி புரிந்திருக்கின்றார்.

பொன் விளைவு செய்தல் :- பெருமான் காலத்தில் அவர் முன்னிலையில் பொன் செய்யப் பலரும் முயன்று தோற்றுப் போயினர். ஆனால் நமது பிறையாற்றுச் சுவாமிகள் பொன் செய்வதில் வெற்றிபெற்றிருக்கின்றார். சங்கு இலையைப் புடத்தில் பயன்படுத்தி ஐந்து மாற்றுப்பொன் செய்திருக்கிறார் சிதம்பர சுவாமிகள்.

அப்படியானால் பற்றற்ற தூய உள்ளத்தினராக அவர் இருந்திருக்கிறார். இச்சையற்றவனுக்குத்தானே இரும்பும் பொன்னாகும்? வள்ளலை நம்பி வழிபாடு செய்து அனைத்தையும் துறந்து இருந்ததால்தான் பொன் விளைவிக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு வந்திருக்கிறது.

புடம்போட்டு பொன்செய்ததோடு அயம், வாங்கம், தாமிரபஸ்பம், தங்கபஸ்பம் முதலிய அரிய மருந்துகளைச் செய்வதிலும் சித்திக்கப் பெற்றவராக அவர் விளங்கினார். குடந்தை மருத்துவர் பிச்சைப்பிள்ளை நமது சுவாமிகளிடம் பயின்று மருத்துவ முறைகளில் கைதேர்ந்தவராக விளங்கி இருந்தார்.

வள்ளல் பெருமான் சித்துக்களின் உண்மை விளங்காமல் பலரும் தத்துபித்தென்று உளறுகின்றனர். வரலாறு எழுதியவர்கள் பலரும் அதை நன்கு விளக்கினாரில்லை. நமது சுவாமிகள் அருமையாக பெருமான் தன் சான்று கொண்டே விளக்கியிருக்கிறார்.

மறைமலையடிகள் வரலாற்றில் அவர் மகன் மேட்டுக்குப்பத்திற்கு அடிகள் சென்று ஆய்வு செய்த பொழுது வள்ளல்பெருமான் கல்லைதான் இருக்கிறது என்று யாரோ கூறினர் என்று எழுதியிருந்தார். அது கண்டு நம் சுவாமிகளுக்குக் கடிதம் எழுதி வினவியபொழுது தமிழண்ணா சீனிசடையப்பர்க்கு நீண்டதொரு கடிதம் எழுதினார். பெருமான் நிலையை விளக்கினார். அது விளங்கிக் கொள்ளாத அடிகள் பெருமானின் சித்தியை ஐயுற்றதாலேயே நோயுற்று திறந்தார் என்று ஆற்றாமையோடு வெளிப்படுத்தினார்.

சுவாமிகளிடம் பற்பலர் கும்பு கொண்டு இருந்தனர். விளக்கம் கேட்டனர். கருத்துரை கேட்டு களித்தனர். ஆயினும் திரு. சீனிசடையப்பர்தான் முழுமையாக அவரிடமிருந்து செய்திகளைப் பெற்றவர். பல தடவை முறையாகப் பாபங் கேட்டவர். குறிப்புகள் எடுத்துக் கொண்டு கொண்டாடியவர். அருட்பாக் கடல் என்று உணர்ந்தவர். அவர் வழிகாட்டுதலிலேயே வழிபாடும் ஐவகாருண்யமும் இன்றும் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார். இச்செய்தியை வடிவேல் பரதேசி தான் எழுதிய தமிழர்களின் சாகாக்கலை எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறது என்ற நூலில் விளக்கியுள்ளார். கருணையே வடிவமாக விளங்கிய காந்தியடிகள் ஏன் கடப்பட்டார் என்று சுவாமிகளிடம் கேட்கப்பட்டது. "கத்தியின்றி இரத்தமின்றி இந்திய விடுதலையை வாங்கித் தந்த காந்தியடிகள் கருணை உள்ளவர் என்று சொல்ல முடியாது! நவகாளியில் நடந்த இனக் கலவரங்களைக் காணச் சென்றவர் நோயால் துடித்துக் கொண்டிருந்த கன்றுக்குட்டியைக் கண்டு என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? நமது அடியார்கள் போல் நோயை நீக்கியிருக்க வேண்டும் அல்லது கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்து அவ்வுயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்க வேண்டும். கடருக் கொல்லச் சொன்னாரே அது சரியா? அந்த அதிகாரத்தை அவருக்கு யார் கொடுத்தது? பிறப்பு பெருமை உணராமலும் இரக்கமும் இல்லாமலும் கடருக்

கொல்ல சொல்லியதுதான் அவர் இறப்புக்கு உரிய குண்டாக வந்து நின்றது." என்று கலக்கத்தோடு தழுதழுத்த குரலில் சிதம்பர சுவாமிகள் விளக்கம் அளித்தார். எண்பது அகவை கடந்த நிலையிலும் அவர் தன் வேலைகளை அவரே செய்து கொண்டார். துணி துவைப்பது, நீர் கிணற்றில் இருந்து வாளியால் எடுத்து குளிப்பது, துவைத்த துணிகளை தான் வைத்திருக்கும் கயிறுகளைக் கட்டி அதில் காய வைப்பது முதலிய பணிகளை அவரே செய்து கொண்டார்.

பசி ஏற்படும் பொழுது சத்து மாவினை வெல்லத்தில் கலந்து வைத்துக் கொண்டு உண்பார் மாத்துண்டுகள் எப்பொழுதும் வைத்திருப்பார். உணவில் தூதுவளை, புளியாரை, கரிசாவை இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவார். திருவருடபாவைப் பிழையில்லாமல் பேச வேண்டும் என்பார். பிழையாகப் படிக்கக் கண்டால் பதறிப்போவார். உடனே அவரே பாடத் தொடங்கிவிடுவார். தன்னை நம்பெருமான் ஆட்கொள்வார் என்று நம்பினார். அவர் இறந்து போகாமல் வள்ளல் காப்பாற்றுவார் என்று திடமாகச் சொன்னார். அனுபவ நிலைகள் பலவும் சித்தித்திருப்பதாகவும் சொன்னார். சித்திவளாக திருமாளிகையில் இருந்து கொண்டே

என்சாமி எனதுதுரை என்னுரிமை நாயகனார்

இன்று வந்து யானிருக்கும் இடத்தில் அமர்சின்றார்

பின்சாரும் இரண்டரை நாழிகையில் எனது

பேருடம்பில் கலந்து கொண்டு பிரியாமல் இருப்பார்.

என்று ஆண்டவரை வந்து கலந்துகொண்ட நம்பெருமான் தன்னையும் கலந்து கொள்வார் என்று சொல்லி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார் சிதம்பர சுவாமிகள். வைகாசி 11 விழாகாலத்தில் முதல் நாளிலிருந்து நல்வாழ்க்கைப் பயிற்சியை அவர் முன்னிலையில் வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம் நடத்திக் கொண்டிருந்தது. பல ஆண்டுகள் இது தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. அவ்வாண்டும் அப்பயிற்சியை அளித்து நிறைவு செய்து அன்பர்களிடம் விடைபெற்றுச் சென்றார் சுவாமிகள். வடலூரிலிருந்து குறுக்கு வழியாக அவரைக் கொண்டுபோய் மேட்டுக்குப்பத்தில் விட்டு வந்தனர். வழக்கம் போல் மருந்து புடம் வைக்க நடராஜபிள்ளை சாவடிக்குச் சென்றவர் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு உணவுண்டு படுத்திருக்கிறார் - மீண்டும் எழவில்லை. 15-8-1975-இல் ஆடி மாதம் கேட்டை விண்மீனில் நீங்காத துயில் கொண்டார்.